

แนวคิด ผลงานที่ผ่านมา และการปรับปรุงการจัดสรรช่องสัญญาณพลวัตชนิด
เรขาคณิต-ฟังก์ชันค่าใช้จ่ายโดยใช้วิธีเพอร์ซิสเตนต์ โพลไลต์ แอ็กเกรสซีฟ

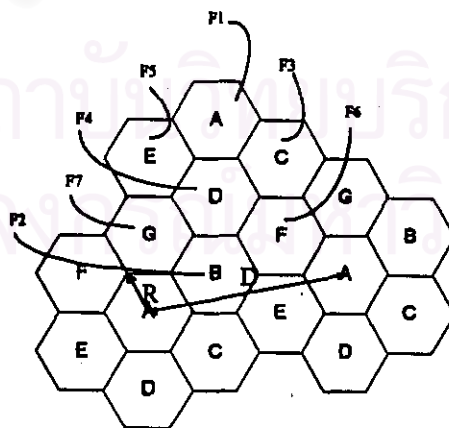
2.1 กล่าวนำ

วิธีการจัดสรรช่องสัญญาณในระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่แบ่งได้เป็น 4 วิธีใหญ่ๆ ได้แก่ การจัดสรรช่องสัญญาณแบบตายตัว (Fixed Channel Allocation : FCA), การจัดสรรช่องสัญญาณแบบพลวัต (Dynamic Channel Allocation : DCA), การจัดสรรช่องสัญญาณแบบไฮบริด (Hybrid Channel Allocation : HCA), การจัดสรรช่องสัญญาณแบบยืมช่องสัญญาณ (Borrowing Channel Allocation : BCA) ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 1

สำหรับการจัดสรรช่องสัญญาณแบบ FCA นั้น จำนวนช่องสัญญาณที่ใช้สามารถคำนวณได้จาก Erlang-B formula [6] ถ้าเราทราบกราฟฟิกในช่วงเวลาชั่วโมงใช้สูงสุด (busy hour) (A) และความน่าจะเป็นของการติดขัดของการเรียก (Blocking Probability : P_B) และจำนวนช่องสัญญาณต่อเซลล์ (N) โดย

$$P_B = \frac{A^N / N!}{\sum_{i=0}^N A^i / i!} \quad (2.1)$$

ตัวอย่างของการจัดกลุ่มช่องสัญญาณสำหรับการจัดสรรช่องสัญญาณแบบ FCA ดังแสดงในรูปที่ 2.1 เมื่อใช้แบบรูปการใช้ความถี่ซ้ำ (reuse pattern : K) เท่ากับ 7

รูปที่ 2.1 การจัดกลุ่มช่องสัญญาณสำหรับการจัดสรรช่องสัญญาณแบบ FCA
เมื่อใช้แบบรูปการใช้ความถี่ซ้ำ K = 7

จากรูปที่ 2.1 แสดงการกำหนดเขตของช่องสัญญาณ F1-F7 ให้กับเซลล์ A ถึง G ตามลำดับ ช่องสัญญาณจะถูกกำหนดให้กับการเรียกที่มาถึงค่า 'CI' ของช่องสัญญาณนั้นมีค่าสูงกว่า CI เทอร์ไฮลด์ของระบบที่ตั้งไว้ และการเรียกที่มากถึงจะติดขัดเมื่อช่องสัญญาณได้ถูกจัดสรรให้กับ โทรศัพท์เคลื่อนที่เต็มหมดแล้ว

การจัดสรรช่องสัญญาณแบบ FCA เป็นวิธีที่ง่าย เขตของช่องสัญญาณจะถูกกำหนดให้กับเซลล์ล่วงหน้าในระยะยาว อย่างไรก็ตาม ถ้าปริมาณทราฟฟิกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่สม่ำเสมอในแต่ละเซลล์ FCA จะให้ผลที่ไม่ดีในด้านการใช้ประโยชน์แบนด์วิดท์ เพื่อที่จะปรับปรุงการใช้ประโยชน์แบนด์วิดท์นี้ จึงได้มีการนำเสนอวิธีอื่น เช่น DCA, HCA และ BCA ฯลฯ

จาก [6] มีการนำการจัดสรรช่องสัญญาณแบบพลวัตหรือ DCA มาใช้และปรับปรุงเพื่อประโยชน์ในด้านการใช้แบนด์วิดท์ได้ดีขึ้น นอกจากนี้ วิธี DCA จะมีจุดเด่นในการเลือกช่องสัญญาณและปล่อยช่องสัญญาณ คือ จะเลือกช่องสัญญาณหรือปล่อยช่องสัญญาณตามลำดับความสำคัญ (priority) เพื่อที่จะทำให้การใช้ความถี่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเรียกว่าการ "แฮนด์โอเวอร์ภายในเซลล์" (intracell-handover) หรือการแพ็คช่องสัญญาณ (channel packing) ในเขตของคลื่นพาหะที่สามารถใช้สอยได้ (available carrier)

คลื่นพาหะที่มีลำดับความสำคัญสำหรับการนำมาใช้ (acquisition - priority) สูงสุดจะถูกเลือก และคลื่นพาหะที่มีลำดับความสำคัญสำหรับการปล่อย (release-priority) สูงสุดจะถูกปล่อยก่อน ในวิธี DCA สามารถแบ่งตามลำดับความสำคัญของการจัดสรรความถี่ได้ 3 อัลกอริทึม ดังต่อไปนี้

1) static-priority DCA : คลื่นพาหะในแต่ละเซลล์จะถูกกำหนดลำดับความสำคัญแบบตายตัว

2) dynamic-priority DCA : ลำดับความสำคัญของแต่ละคลื่นพาหะจะได้มาจากการคำนวณ

3) hybrid-priority DCA : คลื่นพาหะทั้งหมดจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ และลำดับความสำคัญของคลื่นพาหะในแต่ละกลุ่มจะเป็นแบบตายตัว เหมือนกับ static-priority แต่การจัดลำดับความสำคัญระหว่างกลุ่มคลื่นพาหะจะได้จากการคำนวณ เหมือนกับกรณี dynamic-priority

¹ CI = Carrier to Interference Ration : เป็นค่าอัตราส่วนระหว่างกำลังของสัญญาณที่ได้รับต่อกำลังของสัญญาณแทรกสอด มีหน่วยเป็นเดซิเบล (dB) ค่า CI จะนำมาใช้ในภารกิจว่าคลื่นพาหะที่มีอยู่สามารถนำมาใช้ได้หรือไม่

2.2 ผลงานที่ผ่านมา

2.2.1 วิธีการจัดสรรช่องสัญญาณแบบพลวัตเชิงเรขาคณิต (GDCA)

ในบทความ [2], [3] ของ Francesco Delli Priscoli และ Fabrizio Sestini ได้เสนอวิธี Geometric Dynamic Channel Allocation ซึ่งเป็นการจัดสรรช่องสัญญาณแบบ DCA โดยที่ อัลกอริทึมการจัดสรรช่องสัญญาณมีลักษณะการจัดตามลำดับความสำคัญแบบ static-priority ซึ่งนำมาประยุกต์ใช้กับโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบเซลลูลาร์ระบบ GSM เพื่อมีความน่าจะเป็นของการ ติดขัดของการเรียกต่ำ

การจัดสรรช่องสัญญาณแบบ GDCA นี้มีการกำหนดลำดับความสำคัญแบบตายตัวให้กับ กลุ่มของคลื่นพาห์ที่จัดสรรให้แต่ละเซลล์ สถานีฐานจะเลือกคลื่นพาห์หรือนำคลื่นพาห์มาใช้ซ้ำได้ โดยพิจารณาจากข้อจำกัดด้านการแทรกสอด (Interference Constraint) ซึ่งเราจะนิยาม "interference neighborhood" ของเซลล์ a ได้ดังนี้ คือ เซตของเซลล์ที่ไม่สามารถใช้ความถี่ซ้ำ กับเซลล์ a ได้ เนื่องจากจะทำให้เกิดการแทรกสอดที่ยอมรับไม่ได้ ซึ่งเราจะใช้สัญลักษณ์ $N(a)$ แทน interference neighborhood ของเซลล์ a

คลื่นพาห์ที่ไม่ถูกกำหนดให้กับ $N(a)$ ที่เวลา t จะเรียกว่า "คลื่นพาห์ที่สามารถใช้สอยได้" (available carrier) ใช้สัญลักษณ์ $A(a,t)$ และใช้สัญลักษณ์ $S(a,t)$ แทน "คลื่นพาห์ที่ถูก กำหนด" (assigned carrier) ให้กับเซลล์ a ที่เวลา t

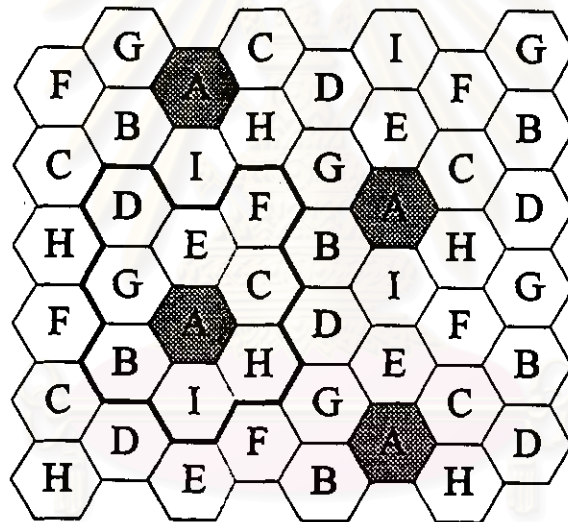
ในโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบเซลลูลาร์ระบบ GSM คลื่นพาห์ (Carrier) หนึ่งคลื่นพาห์จะถูก แบ่งออกเป็นหลายช่องสัญญาณ (Channel) หรือไทม์สล็อต (time-slot) ซึ่งมีพื้นฐานของการจัด สรรทรัพยากรดังนี้

- Channel Acquisition : เมื่อมีการเรียกมาถึง ช่องสัญญาณใดที่ว่าง (ถ้ามี) ก็จะถูก จัดสรรให้กับการเรียกนั้น
- Channel Release : เมื่อการเรียกนั้นเสร็จสิ้น ช่องสัญญาณนั้นจะถูกปลดปล่อย
- Carrier Acquisition : คลื่นพาห์ใหม่จะถูกจัดสรรให้กับการเรียก ก็ต่อเมื่อมีการเรียก ใหม่มาถึงและพบว่าช่องสัญญาณในคลื่นพาห์ที่ถูกใช้แล้วนั้นเต็ม
- Carrier Release : คลื่นพาห์ที่ถูกใช้แล้วจะถูกปลดปล่อยเมื่อช่องสัญญาณทั้งหมดใน คลื่นพาห์นั้นว่างแล้ว

อัลกอริทึม GDCA มีหลักการพื้นฐานอยู่ 2 หลักการคือ label number และ carrier pool แต่ละเซลล์ในโครงข่ายจะถูกกำหนด label number ไว้แบบกึ่งถาวรตามกฎ 2 ข้อคือ

- 1) เซลล์ไม่สามารถกำหนด label number ให้กับเซลล์ที่กำหนด label number แล้ว ภายใน interference neighborhood ของเซลล์นั้น
- 2) จำนวนของ label number ทั้งหมดในโครงข่ายจะต้องพยายามใช้ให้น้อยที่สุดให้สอดคล้องกับกฎข้อ 1)

label จะแทนด้วยตัวอักษรตัวใหญ่ เช่น A, B, ... ดังตัวอย่างในรูปที่ 2.2 ในกรณี $K = 9$ จะใช้ label A-I ก็เพียงพอแล้วสำหรับระบบนี้ อัลกอริทึม GDCA จะแบ่งเขตของคลื่นพาห์ทั้งหมดออกเป็น V เขตของคลื่นพาห์ (pool of carrier) และกำหนดความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อหนึ่งระหว่าง label number และเขตของคลื่นพาห์ ซึ่งเขตของคลื่นพาห์ที่ i สามารถเขียนได้เป็น $P(i)$, $i = 0, 1, \dots, V-1$ เราเรียก $P(i)$ ของแต่ละ label number ว่า "คลื่นพาห์การเลือกแรก (first choice carrier)" และคลื่นพาห์ที่อยู่ในแต่ละเขตของคลื่นพาห์จะถูกจัดเรียงตามลำดับความสำคัญ ซึ่งแต่ละเขตของคลื่นพาห์จะมีจำนวนของคลื่นพาห์เท่ากัน

รูปที่ 2.2 การกำหนด label number ให้กับเซลล์ ด้วย $v = 9$

อัลกอริทึม GDCA จะมี preference list สำหรับ carrier acquisition และ carrier release ซึ่งเซลล์ที่มี label number ต่างกัน จะมี preference list ต่างกัน กำหนดให้ LA_x เป็น carrier acquisition preference list สำหรับ label number X คลื่นพาห์ตัวเลือกแรก ที่อยู่ใน list นี้จะเป็นคลื่นพาห์ที่มีลำดับความสำคัญสูงสุด แต่ละ LA_x จะประกอบไปด้วยลำดับของเขตของกลุ่มคลื่นพาห์ เราจะกำหนดเลขจำนวนเต็มแทนด้วย label number เช่น $A \leftrightarrow 0$, $B \leftrightarrow 1$, $C \leftrightarrow 2$... เมื่อ i เป็นตัวเลขจำนวนเต็มที่สัมพันธ์กับ label X จะได้

$$LA_x = \{P(i), P([i + 1] \bmod v), P([i + 2] \bmod v), \dots, P([i + v - 1] \bmod v)\} \quad (2.2)$$

carrier acquisition preference list แสดงในตารางที่ 2.1 ส่วน carrier release preference list จะเป็นส่วนกลับของตารางที่ 2.1 (เช่น P(8) ของ cell label A จะมีลำดับความสำคัญสูงสุดใน carrier release preference list และ P(7) สำคัญรองลงมา ตามด้วย P(6), P(5)... เป็นต้น) ดังแสดงใน ตารางที่ 2.2

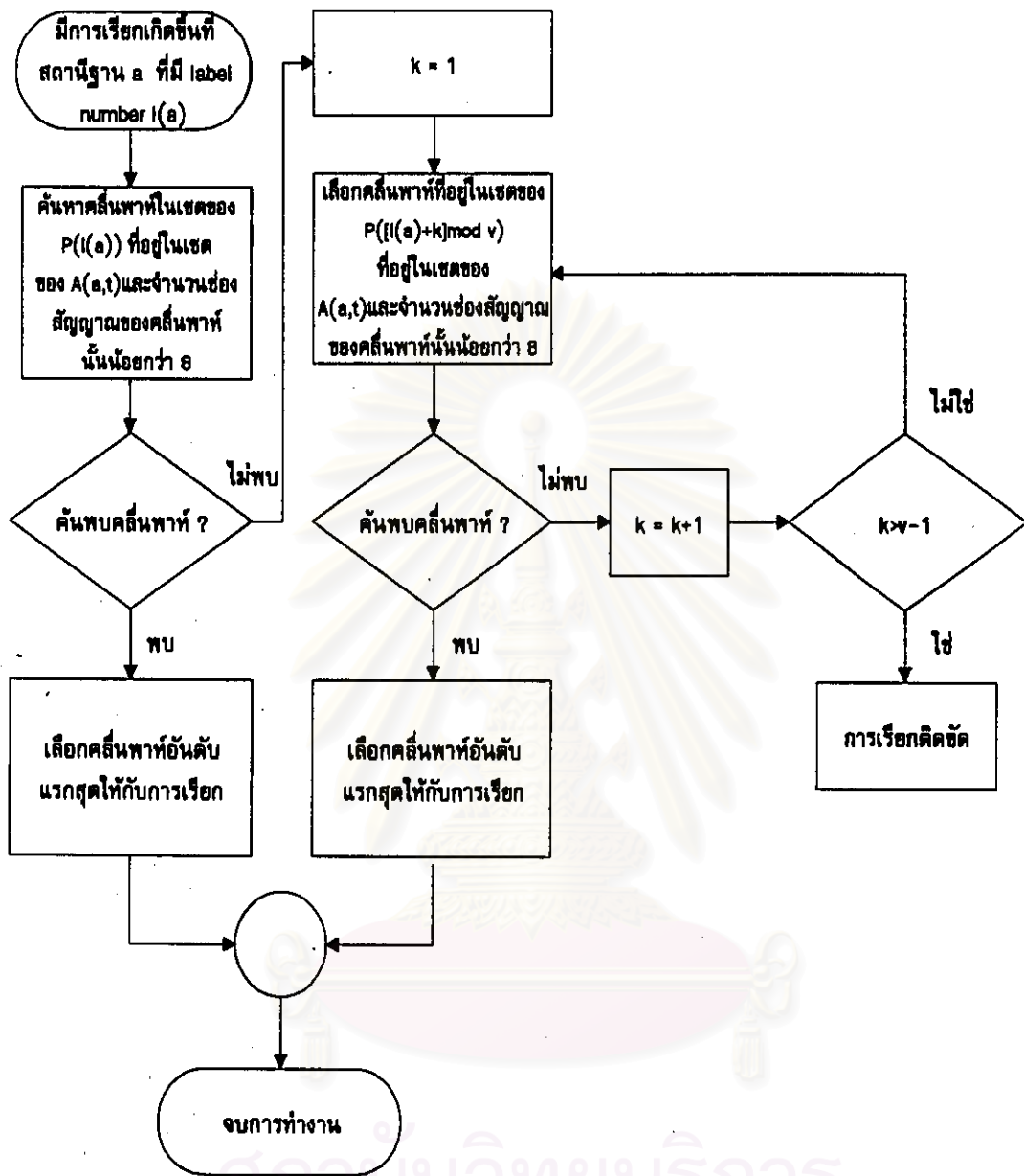
ตารางที่ 2.1 Carrier Acquisition Preference List ในกรณี 9 Labels

Cell label	1 st choice	2 nd choice	3 rd choice	4 th choice	5 th choice	6 th choice	7 th choice	8 th choice	9 th choice
A	P(0)	P(1)	P(2)	P(3)	P(4)	P(5)	P(6)	P(7)	P(8)
B	P(1)	P(2)	P(3)	P(4)	P(5)	P(6)	P(7)	P(8)	P(0)
C	P(2)	P(3)	P(4)	P(5)	P(6)	P(7)	P(8)	P(0)	P(1)
D	P(3)	P(4)	P(5)	P(6)	P(7)	P(8)	P(0)	P(1)	P(2)
E	P(4)	P(5)	P(6)	P(7)	P(8)	P(0)	P(1)	P(2)	P(3)
F	P(5)	P(6)	P(7)	P(8)	P(0)	P(1)	P(2)	P(3)	P(4)
G	P(6)	P(7)	P(8)	P(0)	P(1)	P(2)	P(3)	P(4)	P(5)
H	P(7)	P(8)	P(0)	P(1)	P(2)	P(3)	P(4)	P(5)	P(6)
I	P(8)	P(0)	P(1)	P(2)	P(3)	P(4)	P(5)	P(6)	P(7)

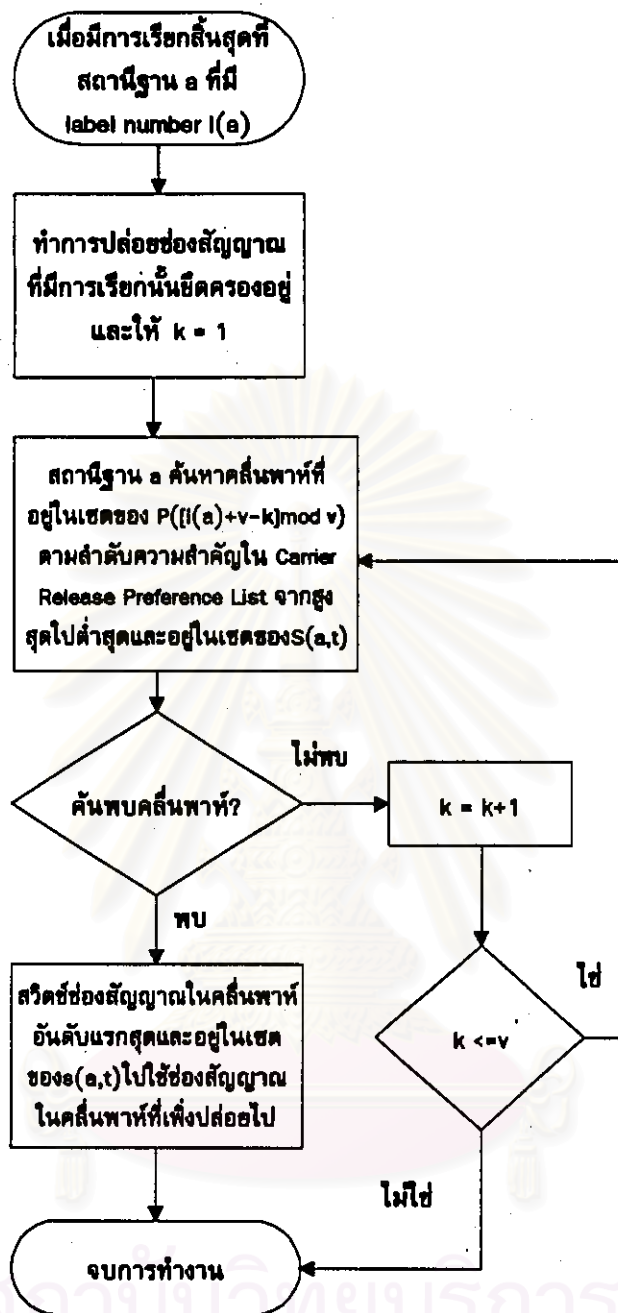
ตารางที่ 2.2 Carrier Release Preference List ในกรณี 9 labels

Cell label	1 st choice	2 nd choice	3 rd choice	4 th choice	5 th choice	6 th choice	7 th choice	8 th choice	9 th choice
A	P(8)	P(7)	P(6)	P(5)	P(4)	P(3)	P(2)	P(1)	P(0)
B	P(0)	P(8)	P(7)	P(6)	P(5)	P(4)	P(3)	P(2)	P(1)
C	P(1)	P(0)	P(8)	P(7)	P(6)	P(5)	P(4)	P(3)	P(2)
D	P(2)	P(1)	P(0)	P(8)	P(7)	P(6)	P(5)	P(4)	P(3)
E	P(3)	P(2)	P(1)	P(0)	P(8)	P(7)	P(6)	P(5)	P(4)
F	P(4)	P(3)	P(2)	P(1)	P(0)	P(8)	P(7)	P(6)	P(5)
G	P(5)	P(4)	P(3)	P(2)	P(1)	P(0)	P(8)	P(7)	P(6)
H	P(6)	P(5)	P(4)	P(3)	P(2)	P(1)	P(0)	P(8)	P(7)
I	P(7)	P(6)	P(5)	P(4)	P(3)	P(2)	P(1)	P(0)	P(8)

รายละเอียดของ channel acquisition และ channel release เป็นไปตามรูปที่ 2.3

a) Channel Acquisition

b) Channel Release

รูปที่ 2.3 การจัดสรรช่องสัญญาณแบบ GDCA

Channel Acquisition : สถานีฐาน a จะเลือกคลื่นพาห์ที่มีลำดับความสำคัญสูงสุดตาม LA_x ในเซตของ $A(a,t)$ และจัดช่องสัญญาณให้

Channel Release : สถานีฐาน a จะปล่อยช่องสัญญาณในคลื่นพาหะที่มีลำดับความสำคัญต่ำสุดตาม LA_x ในเซตของ $S(a,t)$

อัลกอริทึม GDCA นั้นจะมีสมรรถนะที่ดีภายใต้ระบบที่มีทราฟฟิกกระจายอย่างสม่ำเสมอ (uniform traffic) เนื่องจากมีการกำหนดเซตของคลื่นพาหะให้แต่ละเซลล์อย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ขัดต่อข้อจำกัดดังที่กล่าวมาข้างต้นตราบใดที่คลื่นพาหะในส่วนคลื่นพาหะตัวเลือกแรกนั้นถูกกำหนดให้กับการเรียกในเซลล์นั้นๆ และจะประพทติเช่นเดียวกับ FCA คือมีการทำให้ระยะห่างของเซตของคลื่นพาหะที่สามารถใช้ความถี่ซ้ำได้ให้น้อยที่สุด ทำให้มีจำนวนเซลล์ที่ใช้เซตของคลื่นพาหะเดียวกันในระบบมีจำนวนมากที่สุด จึงสามารถรองรับการเรียกจำนวนมากได้ ความน่าจะเป็นของการติดขัดจึงต่ำ ซึ่งวิธีการจัดเซตของคลื่นพาหะแบบนี้เรียกว่า "optimal reuse pattern"

2.2.2 การจัดช่องสัญญาณแบบ CFDCA

การจัดสรรช่องสัญญาณวิธีนี้มีสมรรถนะที่ดีภายใต้ทราฟฟิกไม่สม่ำเสมอ (ในขณะที่วิธี GDCA มีสมรรถนะที่ดีภายใต้ทราฟฟิกสม่ำเสมอ) วิธี CFDCA นี้ถูกเสนอโดย S. Nanda และ D. J. Goodman [4] ซึ่งใช้พื้นฐานของ cost function: $C(a,j,t)$ สำหรับคลื่นพาหะ j ในเซลล์ a ที่เวลา t และกำหนดเซต $I(a,j,t)$ ของเซลล์ที่อยู่ใน $N(a)$ ที่เวลา t เป็นเซตของเซลล์ที่เกิดการแทรกสอดเนื่องจากคลื่นพาหะ j นั่นคือ

$$I(a, j, t) = \{ \xi \in N(a) \mid \exists b: \xi \in N(b) \text{ and } j \in S(b, t) \} \tag{2.3}$$

เมื่อ $C(a, j, t) = N(a) - I(a, j, t)$
 $S(b, t)$ คือคลื่นพาหะที่ถูกกำหนด (assigned carrier) ให้กับเซลล์ b ที่เวลา t

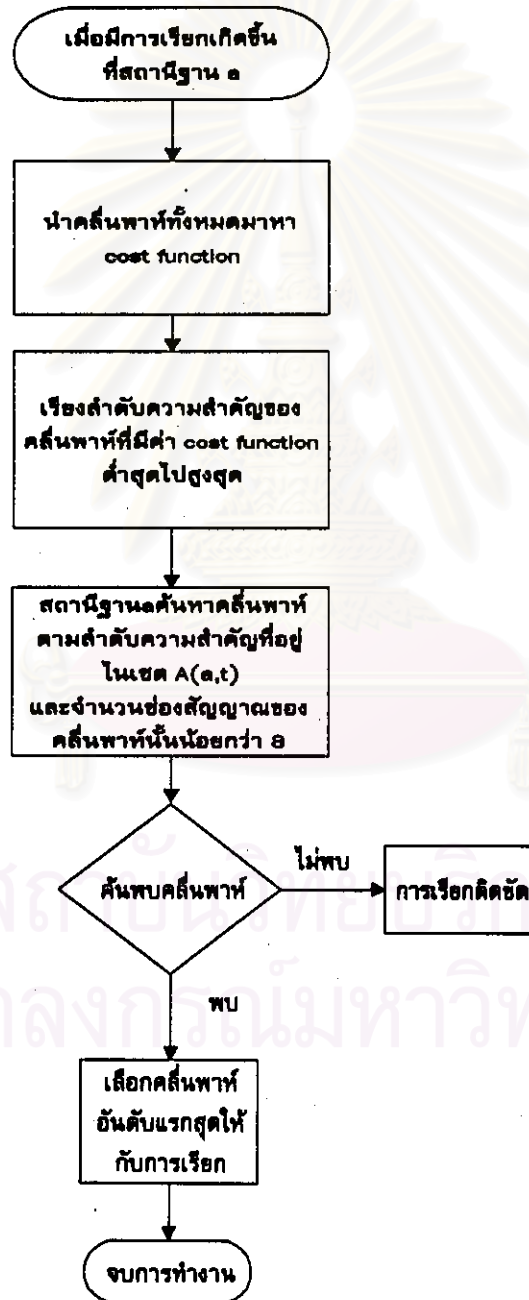
cost function ของแต่ละคลื่นพาหะจะถูกนำมาจัดเรียงตามลำดับความสำคัญ คลื่นพาหะที่มี cost function ต่ำกว่าจะมีลำดับความสำคัญใน carrier acquisition preference list สูงกว่าดังมีรายละเอียดของอัลกอริทึมตามรูปที่ 2.4 ดังต่อไปนี้

Channel Acquisition : สถานีฐาน a จะเลือกคลื่นพาหะที่มี cost function ต่ำสุด (ลำดับความสำคัญสูงสุด) ในเซตของ $A(a,t)$ เพื่อใช้ในการจัดสรรช่องสัญญาณ

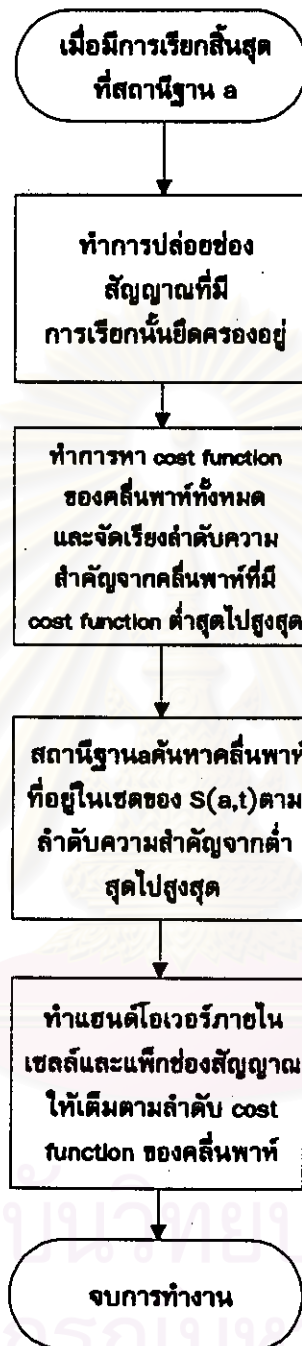
Channel Release : สถานีฐาน a จะทำการคำนวณหาค่า cost function ของคลื่นพาหะและเลือกปล่อยช่องสัญญาณในคลื่นพาหะที่มี cost function สูงสุด (ลำดับความสำคัญต่ำสุด) ในเซตของ $S(a,t)$

อัลกอริทึม cost function DCA มีสมรรถนะที่ดีภายใต้กราฟฟิกระบายตัวอย่างไม่สม่ำเสมอ ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถทำให้การจัดคลื่นพาห้เป็น optimal reuse pattern แต่จะพยายามจัดคลื่นพาห้ให้กระชั้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

เนื่องจากอัลกอริทึม GDCA สามารถจัดคลื่นพาห้ให้อยู่ในลักษณะ optimal reuse pattern ภายใต้สภาวะกราฟฟิกระบายตัวแบบสม่ำเสมอ แต่สภาวะกราฟฟิกระบายตัวแบบไม่สม่ำเสมอ อัลกอริทึม GDCA จึงมีประสิทธิภาพลดลงเมื่อเทียบกับสภาวะกราฟฟิกระบายตัวแบบสม่ำเสมอ

a) Channel Acquisition

b) Channel Release

รูปที่ 2.4 การจัดสรรช่องสัญญาณด้วยวิธี CFDC

2.2.3 การจัดสรรช่องสัญญาณแบบ G-CFDCA

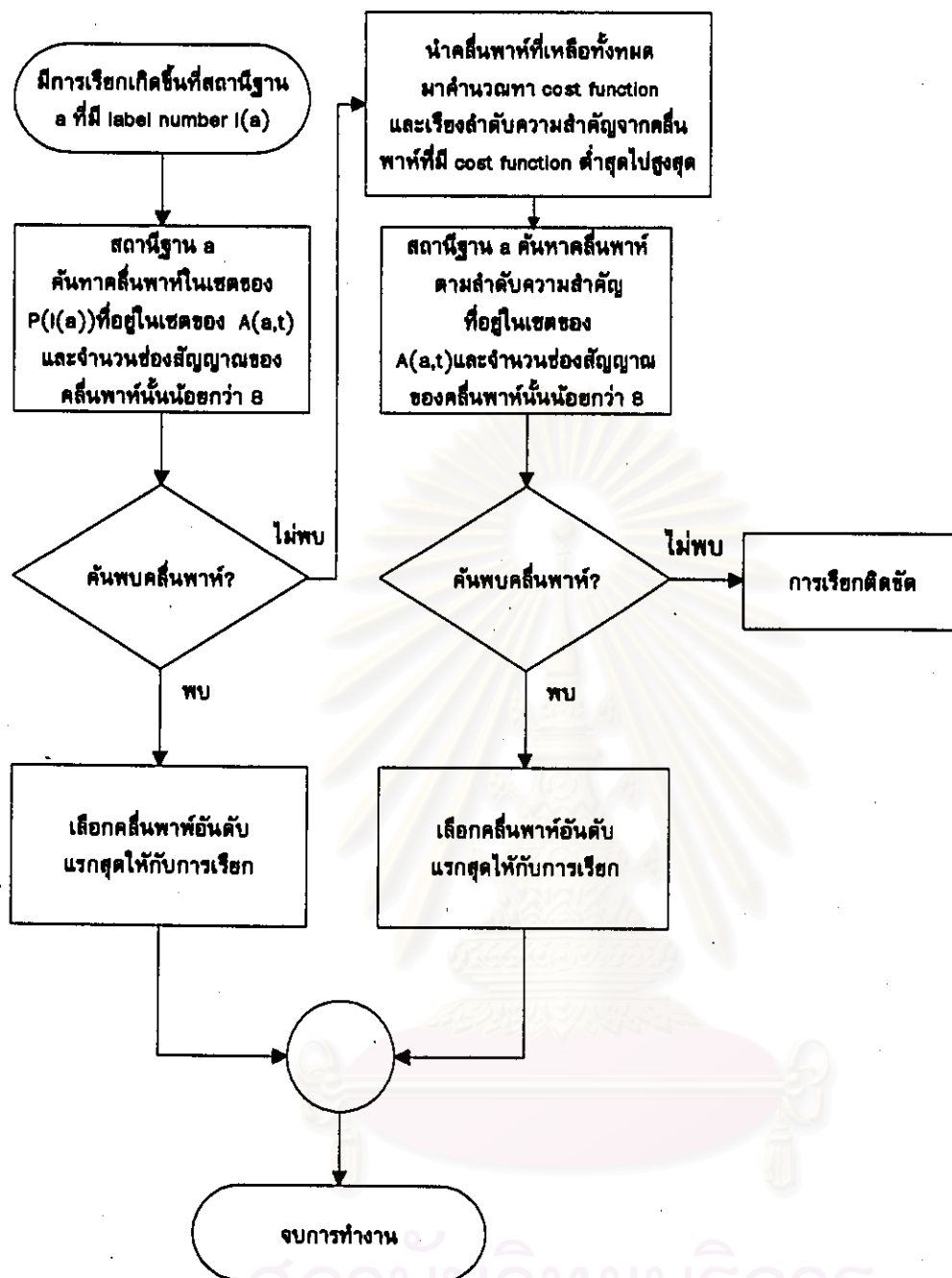
งานวิจัยของ ชิวโจว [6] ได้มีการนำอัลกอริทึม GDCA และCFDCA มา รวมกัน เนื่องจากวิธี GDCA สามารถจัดรูปแบบการใช้ความถี่เป็นแบบ optimal reuse pattern ภายใต้สภาวะทรัพยากรฟิสิกส์ที่มีการกระจายแบบสม่ำเสมอ แต่สภาวะทรัพยากรฟิสิกส์ในความเป็นจริงมีการกระจายแบบไม่สม่ำเสมอ วิธี GDCA จึงมีประสิทธิภาพลดลงในกรณีสภาวะทรัพยากรฟิสิกส์ที่มีการกระจายตัวแบบสม่ำเสมอ

ดังนั้นงานวิจัย [6] จึงได้นำเสนอให้นำเอาวิธี CFDCA มาใช้ร่วมกับวิธี GDCA โดยไม่ต้อง ตรวจสอบว่าทรัพยากรฟิสิกส์นั้นเป็นแบบสม่ำเสมอหรือไม่สม่ำเสมอ เพื่อเป็นการปรับปรุงสมรรถนะของวิธี GDCA ให้ดีขึ้นภายใต้สภาวะทรัพยากรฟิสิกส์ที่มีการกระจายแบบไม่สม่ำเสมอ เรียกวิธีนี้ว่า "วิธีการจัดสรรช่องสัญญาณแบบพลวัตเชิงเรขาคณิต-ฟังก์ชันค่าใช้จ่าย" (Geometric-Cost Function Dynamic Channel Allocation หรือ G-CFDCA)

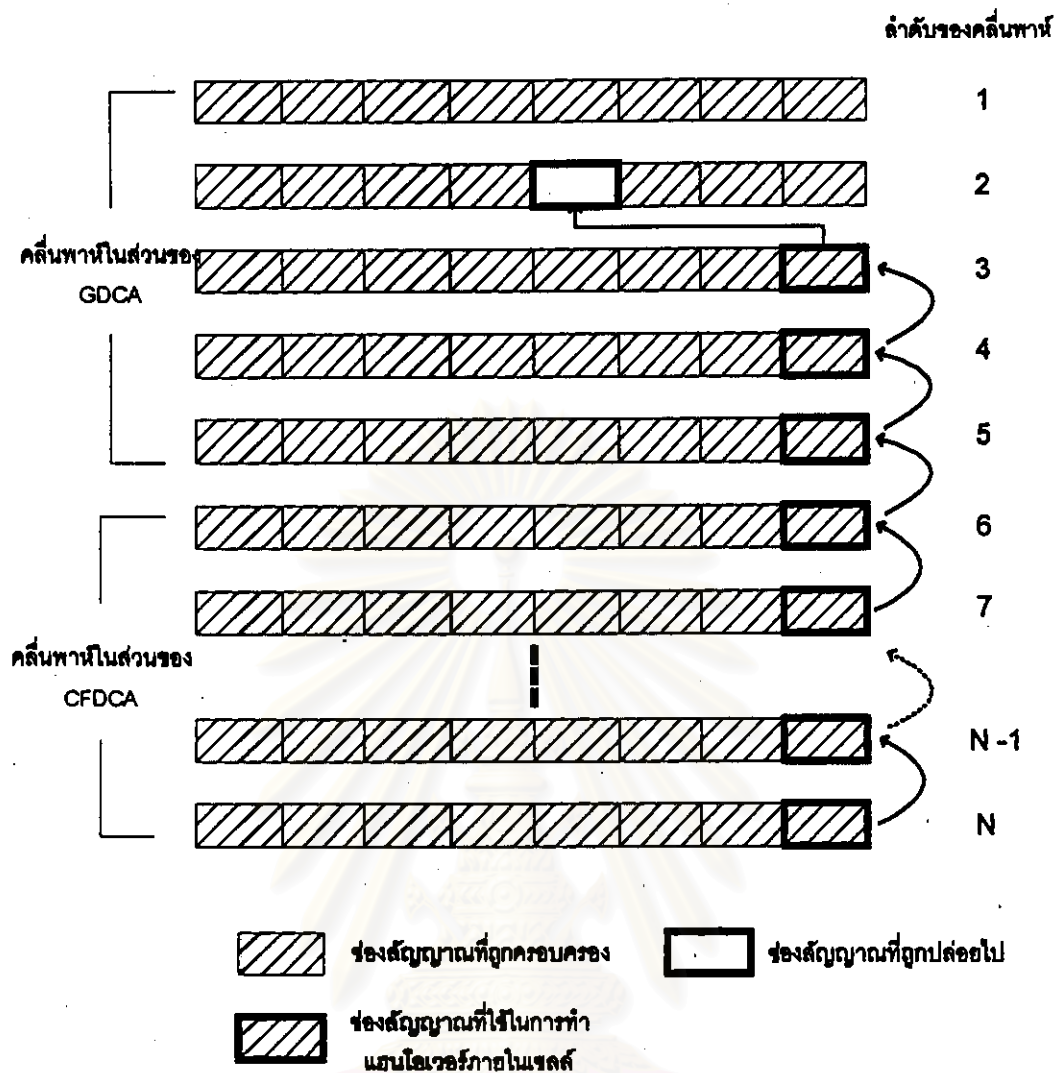
วิธี CFDCA ภายใต้สภาวะทรัพยากรฟิสิกส์ที่มีการกระจายแบบไม่สม่ำเสมอมีความน่าจะเป็นของการติดขัดของการเรียกเมื่อเทียบกับการจัดสรรช่องสัญญาณแบบ FCA ต่ำกว่าสภาวะทรัพยากรฟิสิกส์ที่มีการกระจายแบบสม่ำเสมอ เนื่องจากวิธี CFDCA สามารถที่จะจัดคลื่นพาห้ให้ กระชับที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถทำให้การจัดรูปแบบการใช้ความถี่เข้าเป็นแบบ optimal reuse pattern ได้ก็ตาม ดังนั้นจึงได้นำเอาวิธี CFDCA มาใช้หาลำดับความสำคัญในคลื่นพาห้ตัวเลือกรอง (non first choice carrier) ตาม carrier acquisition preference list ของวิธี GDCA ดังมีรายละเอียดของ Channel Acquisition และ Channel Release ของวิธี G-CFDCA ตามรูปที่ 2.5 ดังต่อไปนี้

Channel Acquisition : วิธี G-CFDCA จะแบ่ง carrier acquisition ออกเป็น 2 ส่วน คือ ในส่วนแรกจะมีการจัดสรรคลื่นพาห้ให้กับการเรียกที่เกิดขึ้นในสถานีฐานตามวิธี GDCA คือ เมื่อมีการเรียกมาถึง สถานีฐาน a จะเลือกคลื่นพาห้ที่อยู่ในคลื่นพาห้ตัวเลือกรอง (first choice carrier) และอยู่ในเซตของ $A(a,t)$ ตามลำดับความสำคัญ ถ้าสามารถเลือกคลื่นพาห้ได้แล้ว วิธีนี้ก็จะสิ้นสุดลง

แต่ถ้าไม่มีคลื่นพาห้ในส่วนคลื่นพาห้ตัวเลือกรองที่สามารถกำหนดให้กับสถานีฐาน a ได้ คลื่นพาห้ใน carrier acquisition preference list ส่วนที่ไม่ใช่คลื่นพาห้ตัวเลือกรองจะถูกนำมา คำนวณหา cost function ตามวิธี CFDCA และจะเลือกคลื่นพาห้ที่มี cost function ต่ำที่สุด (ลำดับความสำคัญสูงที่สุด) ในเซตของ $A(a,t)$ ถ้าสามารถเลือกคลื่นพาห้ได้แล้ว วิธีนี้ก็จะสิ้นสุดลง มิฉะนั้นจะถือว่าการเรียกนั้นติดขัด

a) Channel Acquisition

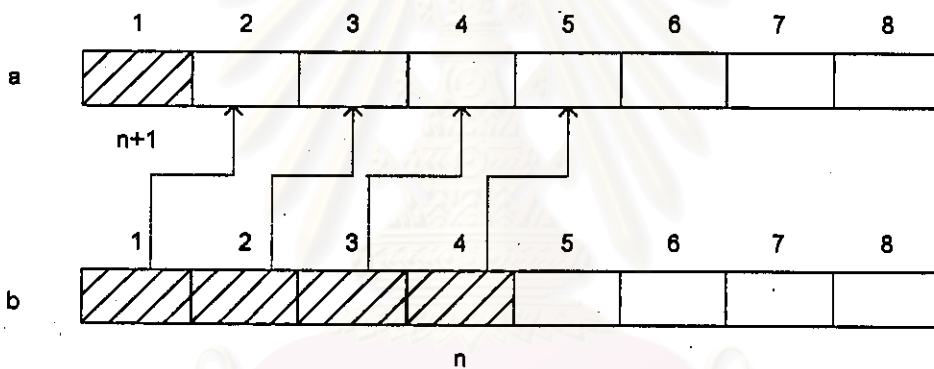
b) Channel Release

รูปที่ 2.5 การจัดสรรช่องสัญญาณด้วยวิธี G-CFDCAs

Channel Release : เมื่อการเรียกมีการสิ้นสุด (คือ ช่องสัญญาณที่ถูกปล่อยไปในรูปที่ 2.5 b) จะมีการเรียงช่องสัญญาณโดยให้คลื่นพาดในส่วนของ CFDCAs มีความสำคัญในการปล่อยช่องสัญญาณที่สูงกว่า GDCAs ซึ่งการทำแชนไอเวอร์ภายในเซลล์จะเป็นไปตามรูปที่ 2.5 เมื่อการเรียกสิ้นสุดในช่องสัญญาณของคลื่นพาดที่ 2 ช่องสัญญาณสุดท้ายของคลื่นพาดที่ 3 จะถูกสวิตช์ไปยังคลื่นพาดที่ 2 นั้น จากนั้นก็จะมีการสวิตช์จากคลื่นพาดที่ 4 ไป คลื่นพาดที่ 3 เป็นเช่นนี้เรื่อยไปจนถึงคลื่นพาดที่ N

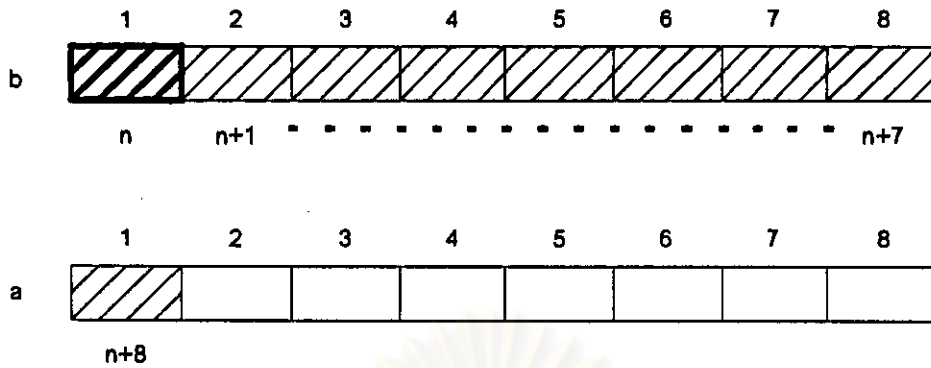
2.3 การจัดสรรช่องสัญญาณแบบ G-CFDCA+PPA (วิธีที่เสนอ)

เนื่องจากการจัดสรรช่องสัญญาณแบบ CFDCA นั้นมีลักษณะที่ต้องจัดเรียงคลื่นพาหนะใหม่ทุกครั้งเมื่อมีการเรียกใหม่เข้ามา เช่น เมื่อมีการเรียกครั้งที่ n เข้ามาในเซลล์ฯหนึ่ง และสถานีฐานทำการหาฟังก์ชันค่าใช้จ่ายและจัดคลื่นพาหนะที่ b ให้กับการเรียกนั้น (และขณะนั้นช่องสัญญาณในคลื่นพาหนะ b ยังมีเหลืออยู่) ต่อมาเมื่อมีการเรียกครั้งที่ $n+1$ เข้ามา และสถานีฐานจัดการหาคลื่นพาหนะที่มีค่าฟังก์ชันค่าใช้จ่ายต่ำสุดครั้งใหม่ซึ่งอาจจะไม่เป็นคลื่นพาหนะ b ที่ยังมีช่องสัญญาณเหลืออยู่ แต่อาจเป็นคลื่นพาหนะ a และมีความสำคัญมากกว่าคลื่นพาหนะ b ซึ่งถ้าเกิดกรณีนี้ขึ้นจะทำให้มีการทำ แชนด์โอเวอร์ภายในเซลล์ (เพื่อการแพ็คช่องสัญญาณ) ย้ายช่องสัญญาณที่ 1-4 ของคลื่นพาหนะ b ไปยังช่องสัญญาณที่ 2-5 ของคลื่นพาหนะ a ซึ่งเป็นการทำแชนด์โอเวอร์ภายในเซลล์ที่สูงขึ้นโดยไม่จำเป็น ดังแสดงในรูปที่ 2.6

รูปที่ 2.6 การทำแชนด์โอเวอร์ภายในเซลล์สำหรับการจัดสรรช่องสัญญาณ CFDCA

ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหานี้ จึงปรับอัลกอริทึม CFDCA โดยแทนที่จะหาค่าฟังก์ชันค่าใช้จ่ายทุกครั้งที่มีการเรียกเข้ามา ก็ปรับให้เป็นใช้คลื่นพาหนะหนึ่งๆ ให้เต็มก่อนที่จะหาค่าฟังก์ชันค่าใช้จ่ายในการเรียกที่ถัดจากการเรียกที่ครอบครองช่องสัญญาณสุดท้ายในคลื่นพาหนะนั้น ดังรูปที่ 2.7

รูปที่ 2.7 การปรับปรุงอัลกอริทึมการจัดการของสัญญาณ CFCA

จากรูปที่ 2.7 เมื่อมีการเรียก n เข้ามาในเซลล์หนึ่ง สถานีฐานจะทำการหาฟังก์ชันค่าใช้จ่าย เช่นเลือกคลื่นพาห์ b ให้กับการเรียก n นั้น ต่อมาเมื่อมีการเรียก $n+1$ เข้ามา สถานีฐานยังคงเลือกคลื่นพาห์ b ให้กับการเรียก $n+1$ จนกระทั่งถึงการเรียก $n+7$ และเมื่อมีการเรียก $n+8$ เข้ามา สถานีฐานจึงทำการหาฟังก์ชันค่าใช้จ่ายใหม่ (ในรูป เลือกได้คลื่นพาห์ a) และจัดให้กับการเรียกที่เกิดขึ้นในเซลล์นั้นตั้งแต่ $n+8$ ถึง $n+15$ ต่อไป

นอกจากนี้จะมีการปรับปรุงอัลกอริทึม G-CFCA โดยเพิ่มอัลกอริทึมอีกชนิดเข้าไปโดยอ้างอิงจากบทความ [5] ของ Chih-Lin I และ Pi-Hui Chao ที่ได้เสนอวิธี Local Packing ซึ่งเป็นวิธี DCA ที่มีการควบคุมแบบกระจายชนิด persistent polite aggressive

หลักการของ persistent polite aggressive คือการจัดการของสัญญาณแบบต่างๆที่มีเงื่อนไขคือในการจัดสรรนั้นต้องไม่มีสัญญาณแทรกสอดในช่องสัญญาณร่วมเกิดขึ้น จากนั้นจึงมาเข้ากระบวนการแอดเจอร์สตีฟ สำหรับบทความ [5] มีลักษณะเด่นคือ มีการใช้ตารางการครอบครองของสัญญาณทวิคูณ (Augmented Channel Occupancy :ACO) โดยสถานีฐานในเซลล์แต่ละเซลล์จะทำการเลือกช่องสัญญาณให้กับการเรียกใหม่ด้วยตัวเอง โดยการใช้ตาราง ACO นี้

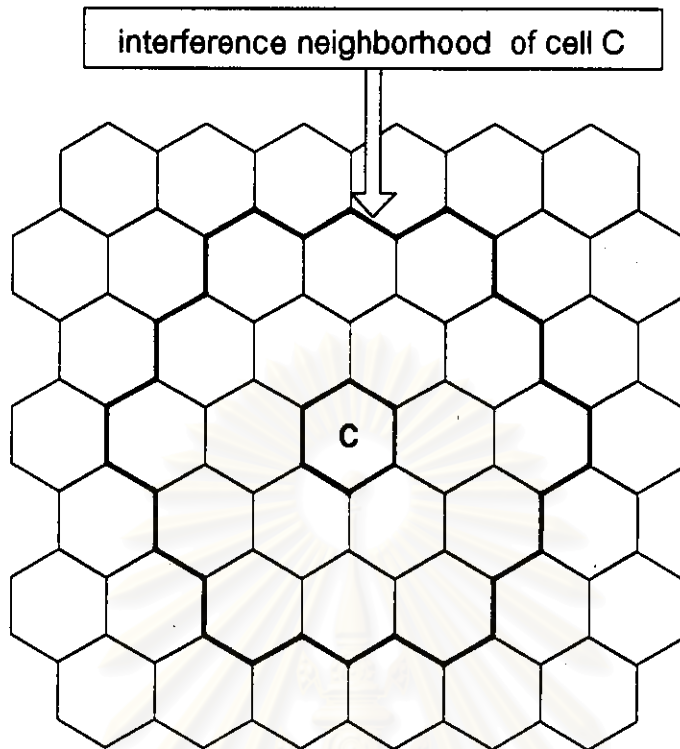
ตาราง ACO เป็นเมตริกซ์ที่ประกอบด้วยข่าวสารท้องถิ่นที่จำเป็นและเพียงพอสำหรับสถานีฐานแต่ละสถานีในการเลือกช่องสัญญาณ ตารางที่ 2.3 แสดงตาราง ACO ของสถานีฐานใดๆ สมมติให้เป็นสถานีฐานภายในเซลล์ C สมมติว่าในโครงข่ายทั้งหมดนั้นมีช่องสัญญาณทั้งหมด M ช่อง และ เซลล์ C มีกลุ่มเซลล์ข้างเคียงที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่จะไม่เกิดการแทรกสอดในช่องสัญญาณร่วม (cochannel interference) จำนวนทั้งหมด k_c เซลล์ รูปที่ 2.8 แสดง interference neighborhood ของเซลล์ C ซึ่งมีค่า $k_c = 18$ ในระบบเซลล์สุลาที่มีแบบรูปการใช้ความถี่ซ้ำ 7 เซลล์นอกจากนี้ k_c ยังมีค่าอื่นๆได้ เช่น $k_c = 6$ ในระบบเซลล์สุลาที่มีแบบรูปการใช้

ความถี่ซ้ำ 3 เซลล์ ถ้าช่องสัญญาณถูกใช้ในเซลล์ข้างเคียง k_c เซลล์ใดๆ เซลล์ C จะไม่สามารถใช้ช่องนั้นได้อีก ในตาราง ACO นี้มี k_c+1 แถว และ $M+1$ คอลัมน์ M คอลัมน์แรกเทียบเท่ากับ ช่องสัญญาณ M ช่อง กากบาทในแถวแรกบอกถึงช่องสัญญาณที่ถูกใช้ในเซลล์ C กากบาทใน k_c แถวที่เหลือบอกถึงการครอบครองช่องสัญญาณในเซลล์ข้างเคียงเซลล์ C ดังนั้นคอลัมน์ที่ว่างเปล่าบอกถึงช่องสัญญาณที่ว่างสามารถนำมาใช้งานได้ ตัวเลขในคอลัมน์สุดท้ายของตาราง ACO บอกถึงจำนวนของคอลัมน์ที่ว่างเปล่าในตาราง ACO ของเซลล์ที่เทียบเท่ากับแถวนั้น ตัวอย่างการใช้งานตาราง ACO มีดังต่อไปนี้

เมื่อเซลล์ C ได้รับการร้องขอสำหรับการเรียก สถานีฐานในเซลล์ C จะทำการค้นหาคอลัมน์ที่ว่างเปล่าในตาราง ACO ของตนเอง (timid) ถ้ามีสถานีฐานจะจัดสรรช่องสัญญาณนั้นให้กับการเรียกนั้น ถ้าตาราง ACO ไม่มีคอลัมน์ว่างเปล่า สถานีฐานจะหาคอลัมน์ที่มีกากบาทเพียงอันเดียว (aggressive) ซึ่งหมายถึง ช่องสัญญาณที่ถูกใช้งานจากเซลล์เพียง 1 เซลล์ในเซลล์จำนวน k_c เซลล์ที่อยู่ข้างเคียงเซลล์ C ถ้าพบสถานีฐานจะระบุเซลล์ที่ใช้งานช่องนั้นอยู่ และตรวจสอบว่าเซลล์นั้นมีช่องสัญญาณอื่นที่ใช้งานได้หรือไม่ ถ้ามีสถานีฐานของเซลล์ C จะส่งการร้องขอสู่สถานีฐานของเซลล์นั้นเพื่อจัดสรรการเรียกที่ใช้งานช่องสัญญาณนั้นอยู่ในขณะนั้นให้ไปใช้ช่องสัญญาณอื่นที่ยังว่างอยู่แทนและจัดสรรช่องสัญญาณนั้นให้กับการเรียกที่ร้องขอในเซลล์ C ตัวอย่างเช่น จากรูปที่ 4 ไม่มีคอลัมน์ที่ว่างเปล่า ถ้าสถานีฐานของเซลล์ C ได้รับการร้องขอสำหรับการเรียก จะพบว่า มี 2 คอลัมน์ที่มีการครอบครองเพียงเซลล์เดียว นั่นคือ ช่องสัญญาณที่ 4 และ 6 ถูกครอบครองจากเซลล์ C_1 และ C_4 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากค่าในคอลัมน์สุดท้ายของเซลล์ C, คือ 0 ส่วนของเซลล์ C_4 คือ 5 จึงทราบได้ว่าเซลล์ C_1 ไม่สามารถจัดสรรช่องสัญญาณใหม่ให้กับการเรียกที่กำลังดำเนินอยู่ได้ แต่เซลล์ C_4 สามารถทำได้

ตารางที่ 2.3 ตาราง Augmented Channel Occupancy ที่เซลล์ C

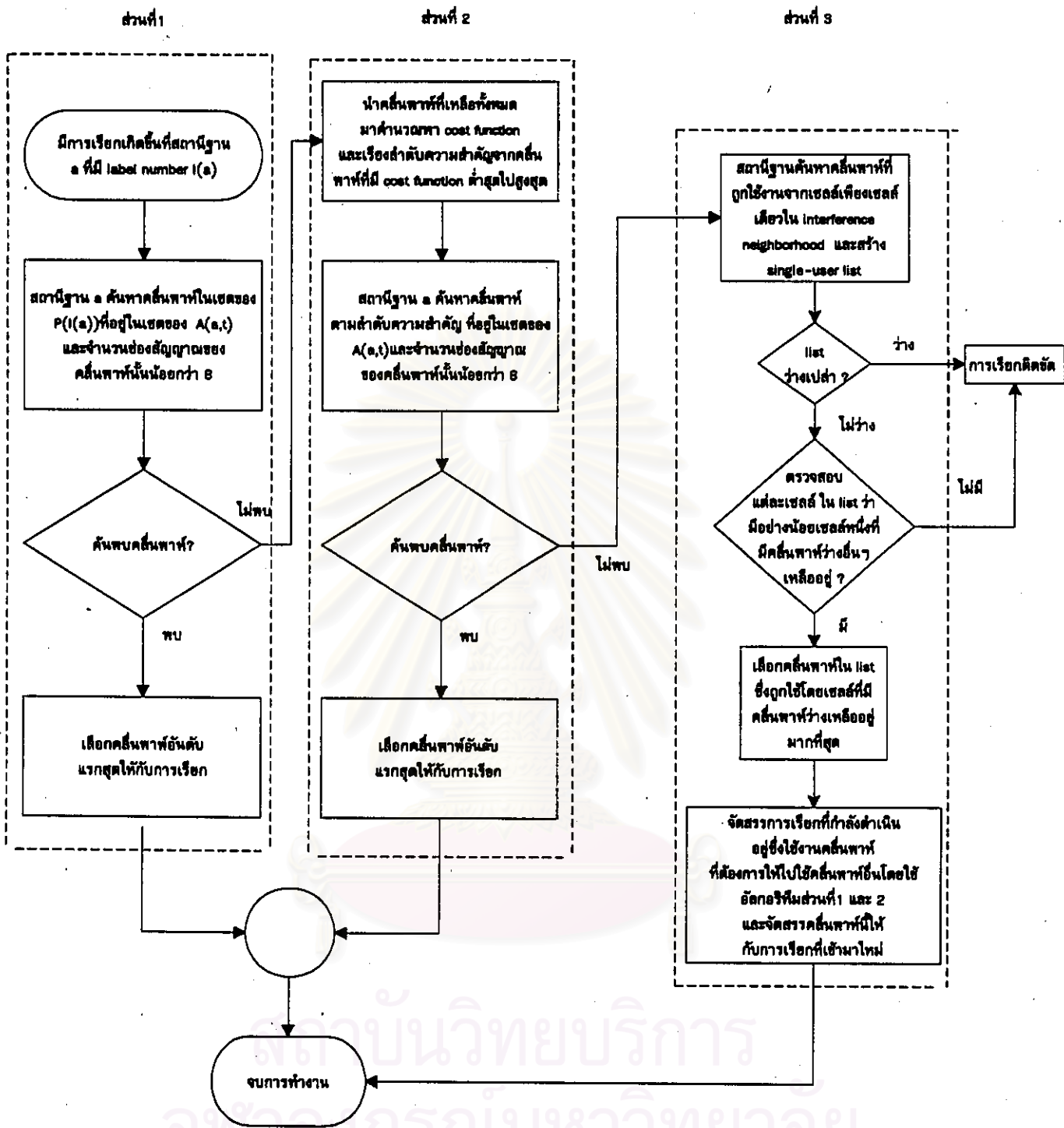
เซลล์	ช่องสัญญาณ								...	M	จำนวนช่องสัญญาณที่ใช้งานได้
	1	2	3	4	5	6	7	8			
C		X			X				...		0
C_1	X			X			X				0
C_2			X					X		X	2
C_3	X						X				0
C_4			X			X				X	5
:	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:
C_{k_c}			X					X			4

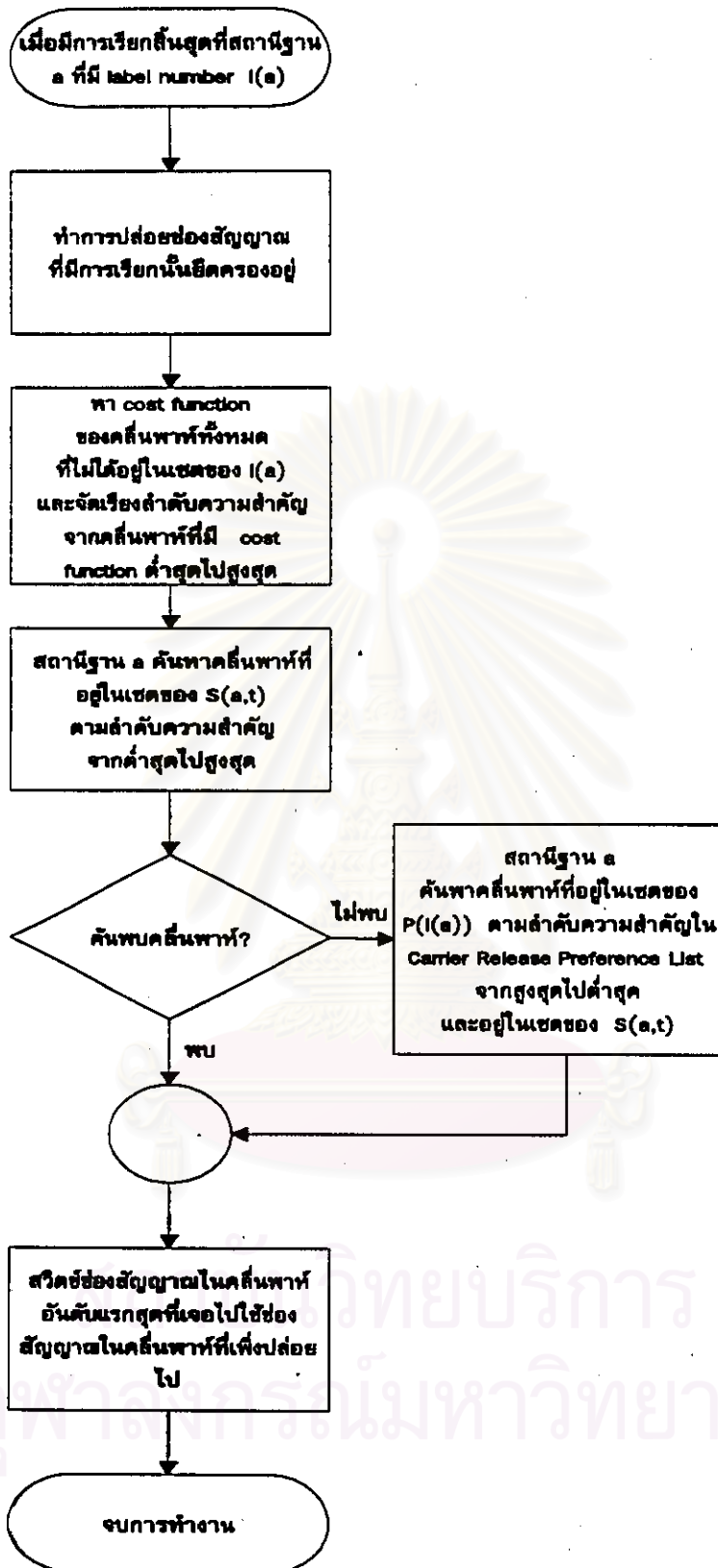
รูปที่ 2.8 interference neighborhood ของเซลล์ C

การทำกระบวนการเอ็กเกรสซีฟที่มีข้อดีคือทำให้การจัดสรรของสัญญาณมีความกระชับขึ้นอีกทั้งยังช่วยลดผลของความน่าจะเป็นของการติดขัดของการเรียก ดังนั้นในการปรับปรุงการจัดสรรของสัญญาณในงานวิจัยนี้ เราจะนำแนวทางของอัลกอริทึมเอ็กเกรสซีฟ (aggressive algorithm) จากบทความ [5] ข้างต้น ใส่เข้าไปต่อจากอัลกอริทึมของ G-CFDCA ซึ่งจะถือว่าเป็นวิธี persistent polite aggressive (PPA) คือหลังจากทำการจัดของสัญญาณแบบ DCA ข้างต้นแล้วจะทำกระบวนการเอ็กเกรสซีฟคือการยอมให้เซลล์ที่ถูกพิจารณาจัดของสัญญาณสามารถใช้คลื่นพาหุของเซลล์ข้างเคียงในการจัดของสัญญาณได้และจัดให้ของสัญญาณเดิมที่ครอบครองคลื่นพาหุของเซลล์ข้างเคียงนั้นเปลี่ยนไปใช้คลื่นพาหุอื่น

วิธี G-CFDCA+PPA จะทำให้ระบบไม่ต้องตรวจสอบทราฟฟิกว่าเป็นแบบสม่ำเสมอ (uniform) หรือไม่สม่ำเสมอ (non-uniform) อีกทั้งปรับปรุงการทำแชนด์โอเวอร์ภายในเซลล์ด้วยการปรับปรุงอัลกอริทึมส่วนของ CFDCA โดยมีการแบ่งการทำ Channel Acquisition และ Carrier release ตามอัลกอริทึมรูปที่ 2.9

a) Channel Acquisition

b) Channel Release

Channel Acquisition: แบ่งการทำงานได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: ทำการจัดสรรช่องสัญญาณคลื่นพาห်ตัวเลือกแรกตามกระบวนการ GDCA

ส่วนที่ 2: ถ้าไม่มีคลื่นพาห်ในส่วนคลื่นพาห်ตัวเลือกแรกจากส่วนที่ 1 ที่สามารถกำหนดให้กับสถานีฐาน a ได้ คลื่นพาห်ใน carrier acquisition preference list ส่วนที่ไม่ใช่คลื่นพาห်ตัวเลือกแรก จะถูกนำมาคำนวณหา cost function ตามอัลกอริทึม CFDCA ที่ปรับปรุงแล้ว (ตามที่เสนอไว้ในตอนต้นของหัวข้อ 2.4) และจะเลือกคลื่นพาห်ที่มี cost function ต่ำที่สุด (ลำดับความสำคัญสูงสุด) ในเซตของ $A(a,t)$ เพื่อการจัดสรรช่องสัญญาณ ถ้าสามารถเลือกคลื่นพาห်ได้แล้ว อัลกอริทึมก็จะสิ้นสุดลง

ส่วนที่ 3: ถ้ายังเลือกช่องสัญญาณไม่ได้ การเลือกจะมาอยู่ในส่วนการทำแอดเจอร์สตีฟ กล่าวคือสถานีฐานจะทำการค้นหาคลื่นพาห်ที่ถูกใช้งานจากเซลล์เพียงเซลล์เดียวใน interference neighborhood และสร้าง single-user list เพื่อเก็บข้อมูลของคลื่นพาห်ที่พบแต่ละคลื่นว่าถูกใช้งานโดยเซลล์ใดใน interference neighborhood และเซลล์นั้นๆ มีคลื่นพาห်อื่นๆที่ว่างอยู่จำนวนเท่าใด โดยจะเลือกคลื่นพาห်ใน list ซึ่งถูกใช้โดยเซลล์ที่มีคลื่นพาห်ว่างเหลืออยู่มากที่สุด จากนั้นจะทำการจัดสรรการเรียกที่กำลังดำเนินอยู่ซึ่งใช้งานช่องสัญญาณของคลื่นพาห်ที่ต้องการให้ไปใช้ช่องสัญญาณของคลื่นพาห်อื่นที่ว่างนั้น

Channel Release: สถานีฐาน a จะเลือกปล่อยช่องสัญญาณในคลื่นพาห်ที่มีลำดับความสำคัญสูงที่สุดตาม carrier release preference list และอยู่ในเซตของ $S(a,t)$ โดยจะถือว่คลื่นพาห်ในเซตของคลื่นพาห်ตัวเลือกอันดับรอง (non first choice carrier) มีลำดับความสำคัญตาม carrier release preference list (เซตของคลื่นพาห်ตามอัลกอริทึม CFDCA) สูงกว่าคลื่นพาห်ในเซตของคลื่นพาห်ตัวเลือกแรก (เซตของคลื่นพาห်ตามอัลกอริทึม GDCA) พร้อมทั้งทำการแพ็คช่องสัญญาณด้วยการทำแฮนด์โอเวอร์ภายในเซลล์

นอกจากนี้ในการประเมินสมรรถนะด้านอัตราการติดขัดของการเรียกและอัตราแฮนด์โอเวอร์ภายในเซลล์ จะเพิ่มอัลกอริทึม GDCA+PPA และ CFDCA+PPA เพื่อเปรียบเทียบกับวิธีที่นำเสนอ (G-CFDCA+PPA) ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1. เพื่อตรวจสอบว่าวิธีแอดเจอร์สตีฟมีผลทำให้อัลกอริทึมเดิมดีขึ้นจริง
2. เพื่อทวนสอบ (verify) ว่าเมื่อเพิ่มวิธีแอดเจอร์สตีฟให้กับการจัดสรรช่องสัญญาณแบบกระชั้น (ในที่นี้คือวิธี GDCA) และเพิ่มให้กับการจัดสรรช่องสัญญาณแบบไม่กระชั้น (ในที่นี้คือวิธี CFDCA) แล้ววิธีแอดเจอร์สตีฟนั้นมีการปรับปรุงการจัดสรรช่องสัญญาณแบบไม่กระชั้นดีกว่าแบบการจัดแบบกระชั้นหรือไม่

รายละเอียดการจัดสรรช่องสัญญาณแบบ GDCA+PPA และ CFDC+PPA มีดังต่อไปนี้
 วิธี GDCA+PPA เป็นวิธีที่ปรับปรุงจากกระบวนการ GDCA และแบ่งการทำ Channel Acquisition และ Channel Release ดังนี้

Channel Acquisition: มีการทำงาน 2 ส่วน ตามรูปที่ 2.10 ดังนี้

ส่วนที่ 1: ในส่วนแรกจะมีการจัดสรรคลื่นพาห้ให้กับสถานีฐานตามอัลกอริทึม GDCA คือ เมื่อมีการเรียกมาถึง สถานีฐาน a จะเลือกคลื่นพาห้ตาม carrier acquisition preference list และอยู่ในเซตของ $A(a,t)$ ตามลำดับความสำคัญ ถ้าสามารถเลือกคลื่นพาห้และจัดช่องสัญญาณได้แล้ว อัลกอริทึมก็จะสิ้นสุดลง

ส่วนที่ 2: ถ้าไม่มีคลื่นพาห้ในส่วนที่ 1 การเลือกจะมาอยู่ในส่วนที่ 2 คือส่วน แอ็กเกรสซีฟ ซึ่งมีหลักการเดียวกับ G-CFDC+PPA

Channel Release: เป็นแบบเดียวกับกระบวนการ GDCA

วิธี CFDC+PPA เป็นวิธีที่ปรับปรุงจากกระบวนการ CFDC+PPA มีการทำงานดังรูปที่ 2.11 ดังนี้

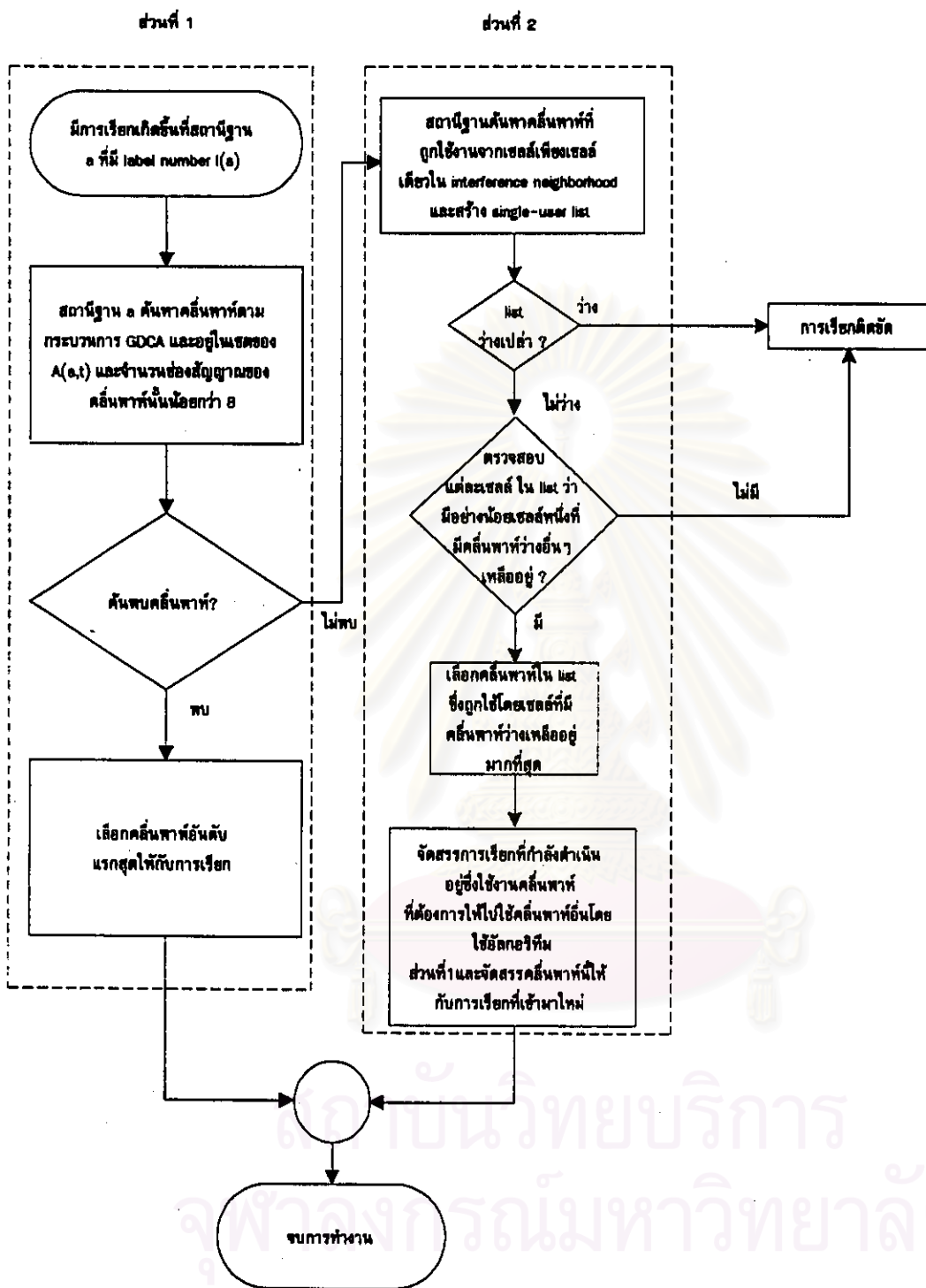
Channel Acquisition: มีการทำงาน 2 ส่วน

ส่วนที่ 1: สถานีฐาน a จะทำการหา cost function ของคลื่นพาห้ทั้งหมดและจะเลือกคลื่นพาห้ที่มีค่า cost function ต่ำสุดในเซตของ $A(a,t)$ และจัดสรรช่องสัญญาณให้กับการเรียกตามอัลกอริทึม CFDC+PPA ที่ปรับปรุงแล้ว

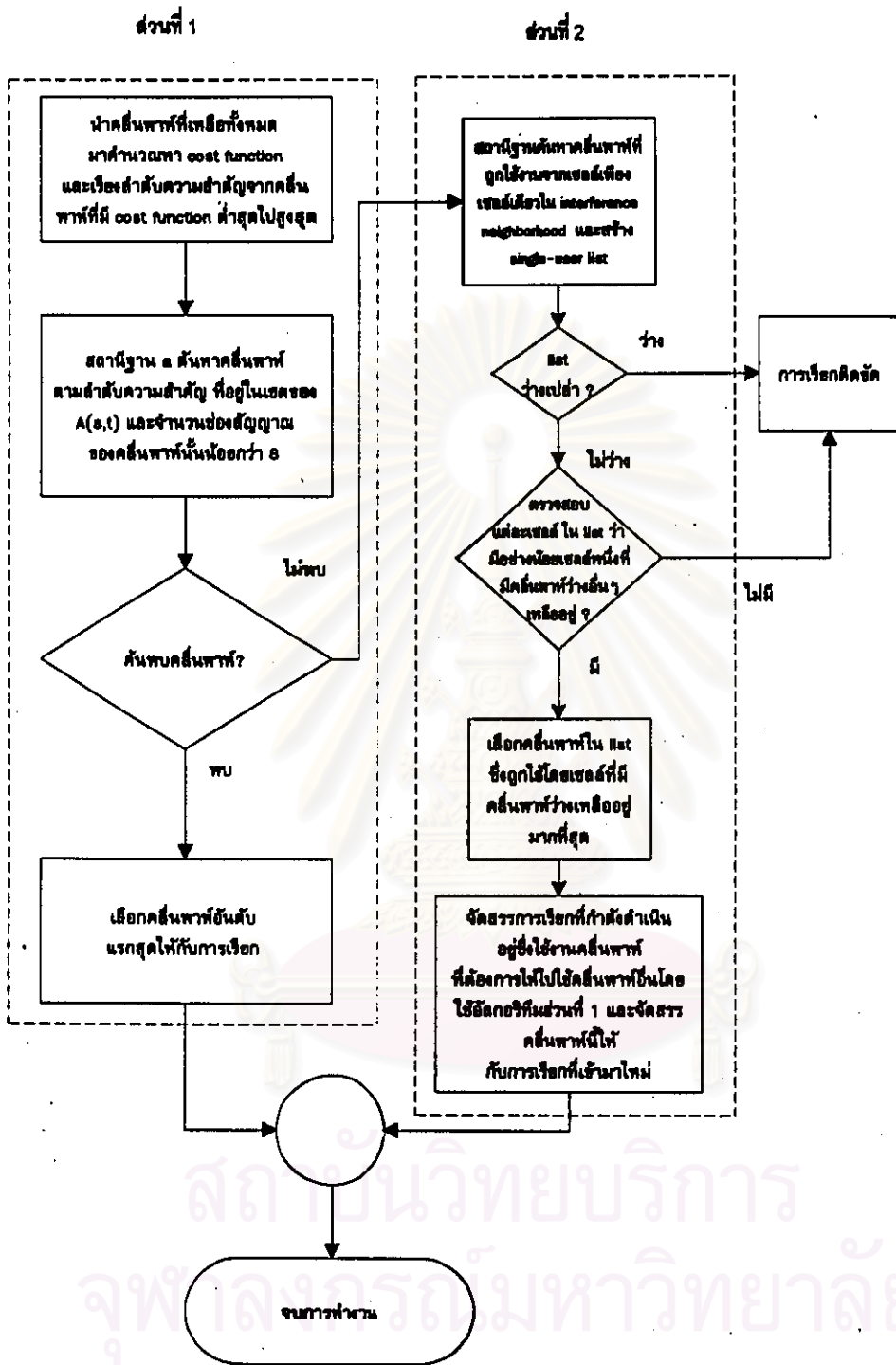
ส่วนที่ 2: เข้ากระบวนการแอ็กเกรสซีฟถ้าไม่มีคลื่นพาห้จากส่วนที่ 1 ให้สถานีฐาน a

Channel Release: ทำการสวิตช์ช่องสัญญาณสุดท้ายของคลื่นพาห้ล่าสุดที่ใช้ในเซลล์ขณะนั้นไปยังช่องสัญญาณที่เพิ่งถูกปล่อยไป

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 2.10 Channel Acquisition ของการจัดการจัดสรรช่องสัญญาณแบบ GDCA+PPA (Channel Release เป็นแบบเดียวกับกระบวนการ GDCA)

รูปที่ 2.11 Channel Acquisition ของการจัดสรรของสัญญาณแบบ CFDCA+PPA (Channel Release เป็นแบบเดียวกับกระบวนการ CFDCA)